

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTE DAT EN EL MÓN
CONTEMPORANI

Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc

CAPÍTOL TERCER: A LA LLUM DEL MESTRE

El culte que més li agrada

104. Podríem pensar que donem glòria a Déu només amb el culte i la pregària, o únicament complint algunes normes ètiques –és veritat que la primacia la té la relació amb Déu–, i oblidem que el criteri per a avaluar la nostra vida és abans de res el que hem fet amb els altres. La pregària és preciosa si alimenta un lliurament quotidià d'amor. El nostre culte agrada a Déu quan hi portem els intents de viure amb generositat i quan deixem que el do de Déu que hi rebem es manifesti en el lliurament als germans.

105. Per la mateixa raó, la millor manera de discernir si el nostre camí de pregària és autèntic serà mirar en quina mesura la nostra vida es va transformant a la llum de la misericòrdia. Perquè «la misericòrdia no és només l'obrar del Pare, sinó que esdevé el criteri per a saber qui són realment els seus veritables fills». ¹ «És la biga mestra que sosté la vida de l'Església». ² Vull remarcar una vegada més que, si bé la misericòrdia no exclou la justícia i la veritat, «abans de res hem de dir que la misericòrdia és la plenitud de la justícia i la manifestació més lluminosa de la veritat de Déu». ³ «És la clau del cel». ⁴ ■

(continuarà)

¹ Butlla *Misericordiae Vultus* (11 abril 2015), 9: *AAS* 107 (2015), 405.

² *Ibid.*, 10: *AAS* 107 (2015), 406.

³ Exhort. ap. postsin. *Amoris laetitia* (19 març 2016), 311: *AAS* 108 (2016), 439.

⁴ Exhort. ap. *Evangelii gaudium* (24 novembre 2013), 197: *AAS* 105 (2013), 1103.

Diumenge, 26 de gener de 2020. Núm. 531

DIUMENGE III DE DURANT L'ANY:

EL REGNE DEL CEL ÉS A PROP

En la nit de Nadal llegíem també aquest mateix text d'Isaïes, que hem escoltat a la primera lectura: “*El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum...*”

Aquests dies de Nadal hem contemplat com aquesta llum anava il·luminant la cova de Betlem, els pastors, els mags, ...

Ara, aquesta llum messiànica, arriba a Galilea (anomenada dels pagans). Aquesta profecia s'acompleix, ho fa notar l'evangelista Mateu, en Jesús, que instal·la el seu centre d'operacions a Galilea, vora el mar de Tiberíades, a Cafarnaüm. Allà Jesús comença la predicació. Quines són les seves primeres paraules? Podríem dir que les manlleva de Joan el Baptista: “*Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop*”.

La primera predicació de Jesús és una crida a la conversió, però també és un anunci: la proximitat del Regne.

I allí mateix crida els seus primers deixebles, que seran galileus: Pere i Andreu, Jaume i Joan. No s'ho pensen dues vegades. Immediatament deixen les barques i les xarxes –el seu “modus vivendi”– i segueixen Jesús per a esdevenir *pescadors d'homes*.

Aquest és l'estil de Jesús. I aquest serà l'estil de la primera església: ser missioners: “*I anava per tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, predicant la Bona Nova del Regne i guarint entre la gent tota malaltia*”.

Ensenyant, predicant i guarint, és a dir salvant. Per això la seva predicació és tan ben acollida pels senzills i els pobres, pels malalts i els xacrosos, pels petits i pels humils.

Des d'aquell moment la Galilea dels pagans, aquell país de cruïlla, tan influenciat per corrents doctrinals de tota mena, serà il·luminat

per la llum de l'Evangelí de Jesucrist. I així anà creixent i consolidant-se el petit grup dels deixebles, l'embrió de l'Església. Però no tot són flors i violes. Als inicis engrescadors de seguiment del nou Mestre, el galileu Jesús, segueixen també altres moments no tan gloriosos. Com els que ens narra l'apòstol Pau en la seva primera carta als Corintis (segona lectura). Descriu un moment de la vida de la primera comunitat de Corint. Ja hi ha divisions. Pau se n'exclama i protesta: "¿És que el Crist està dividit?". Hem celebrat la setmana de pregàries per la unitat dels cristians. Preguem, doncs encara, perquè l'Església de Jesucrist retrobi la unitat, perquè cada cristià sigui ferment de concòrdia i perquè tots, engrescats per Jesucrist, sapiguem ser uns testimonis coratjosos de l'Evangelí, que anem il·luminant amb la llum de l'Evangelí la nova Galilea dels pagans que és, ara i aquí, el nostre món mateix, el nostre entorn més immediat.■

* * * * *

DIUMENGE DE LA PARAULA

El 30 de setembre, en la memòria litúrgica de Sant Jeroni a l'inici del 1600 aniversari de la seva mort, el papa Francesc va fer pública la Carta apostòlica en forma Motu proprio *Aperuit illis* amb la qual institueix el Diumenge III de durant l'any com el Diumenge de la Paraula de Déu dedicat a la celebració, reflexió i la seva divulgació. El Sant Pare assenyala que «no es tracta d'una mera coincidència temporal: celebrar el Diumenge de la Paraula de Déu», sinó que «expressa un valor ecumènic, perquè la Sagrada Escripura indica als que es posen en actitud d'escolta el camí a seguir per arribar a una autèntica i sòlida unitat». Així mateix, el Pontífex explica que aquesta Carta apostòlica té la intenció de «respondre a les nombroses peticions que m'han arribat del poble de Déu, perquè en tota l'Església es pugui celebrar amb un mateix propòsit el Diumenge de la Paraula de Déu». «Serà important que en la celebració eucarística s'entronitzi el text sagrat per tal de fer evident a l'assemblea el valor normatiu que té la Paraula de Déu. En aquest diumenge, de manera especial, serà útil destacar la seva proclamació i adaptar l'homília per posar en relleu el servei que es fa a la Paraula del Senyor», destaca el papa Francesc.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

MISSES ENCOMANADES

Diumenge, 26: 12,00: Pel poble; 18,30: Llorenç Roqueta Davesa

Dimecres, 29: 18,30: Família Figueras Xifra

Dijous, 30: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Dissabte, 1: 18,30: Josep Baborés i Enriqueta Ferrer

Diumenge, 2: 12,00: Família Juanola-Bohigas; 18,30: Pel poble

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

FESTA DE LA CANDELERA

Diumenge vinent, 2 de febrer, Festa de la Presentació del Senyor
Benedicció de les candeles, Processó i Missa.

AVUI: DIUMENGE DE LA PARAULA

LA SAGRADA ESCRITURA, PARAULA DE DÉU

Tota la sagrada Escripura és un sol llibre i aquest llibre únic és el Crist, «perquè tota la sagrada Escripura parla del Crist i s'acompleix en el Crist» «Les sagrades Escripures contenen la paraula de Déu i, essent inspirades, són de debò la seva paraula». Déu és l'autor de la sagrada Escripura, perquè inspira els seus autors humans. Actua en ells i per mitjà d'ells. Així dona la seguretat que els llibres sagrats ensenyen sense error la veritat salvadora. La interpretació de les Escripures inspirades, sobretot, ha d'estar atenta al que Déu ha volgut revelar a través dels autors sagrats per la nostra salvació. Allò que ve de l'Esperit només es pot entendre del tot per l'acció de l'Esperit. L'Església rep i venera com inspirats els 46 llibres de l'Antic Testament i els 27 llibres del Nou.. Els quatre Evangelis ocupen un lloc central, perquè Jesucrist n'és el centre.

CATECISME DE L'ESGLÉSIA CATÒLICA, n. 134-139